

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

XVI Chronologia regni Theoderici cum annis Dagoberti collata. Obitus S.
Leodegarij Martyris & Ebroini Maioris-Domus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

X V I

*Chronologia regni Theoderici cum annis DAGO-
BERTI collata. Obitus S. Leogarij Martyris,
& Ebroini Maioris-Domus.*

Dionyfius Petavius par. 2 Rationarij temporum lib. 4 cap. 17 cenfet *Chlotharij III & Childerici Regum tempora ex Theoderici exordio firmanda*. Et nobis, quamuis illorum temporum tam folida opinemur iacta eſſe fundamenta, vt exordium regni Theoderici iis ſuperſtrui poſſit; alia tamen non defunt argumenta, quibus cœptam Chronologiam firmemus, aſſertumque iam DAGOBERTI apud Auſtraſios regnum muniamus. Ac primo Acta S. Wilfridi, ſicut reditum nobis DAGOBERTI ex Hiberniâ ad Auſtraſios oſtenderunt, ita anno 10CLXXIX (quo ſuprà diximus Childericum initio æſtatis interemptum) clarè euincunt Theodericum regnum recuperaffe, eiufque palatio præfuiſſe Maiorem-Domus Ebroinum.

Expulſus ab Episcopatu Eboraceniſi eſt, teſte Bedâ lib. 4 cap. 12 anno 10CLXXVIII S. *Wilfridus*: poſt cuius abſceſſum Ethelredus Rex Merciorum bellum intulit Egfrido Northumbrorum Regi, à quo Wilfridus fuerat à Sede Episcopali eiectus. Conſerto igitur graui prælio iuxta fluium Trentam, occiſus fuit Alfwinus frater Regis Egfridi. *Contigit*, inquit Malmeshurienſis, *vt anno reuoluto, eodem die, quo ille (Wilfridus) præiudicium in Eboraco paſſus fuerat, cadauer regij adoleſcentis illatum urbi longum indiceſet inſtitum*. Ita Ethelredus triumpho functus, integritate regni receptâ, *Wilfridum Episcopum,*

piscopum, qui Cedda apud Licfeld successerat, quod Egfridi partium fuerat, expulit. Is Gallico littori fortè appulsus, in Theodericum Regem & Ebroinum Ducem Francorum incidit: quibus à Britannia mandatum erat, ut Vilfridum Episcopum caperent & spoliarent. Quem illi errore nominis acti, sociis occisis & rebus ablati, abire stuerunt. At Vilfridus, ne in manus Theoderici Regis & Ebroini incideret, in Frisiam, ut suprâ diximus, nauigauit, hyememq; ibi exegit. Inde vere sequente anni 10CLXXX Romam proficiscens, DAGOBERTVM Regem in Alsatiâ inuisit. Vbi Romam venit, ab Agathone Papâ (verba sunt Bedæ lib. 5 cap. 20) Episcopatu esse dignus inuentus est, & ad Synodum centum viginti quinque Episcoporum, aduersus eos, qui unam in Domino Salvatore voluntatem atque operationem dogmatizabant, vocatus inter Episcopos confedit, & cum iis subscripsit epistolæ ex hac Synodo ad Constantinum Imperatorem, Heraclium & Tiberium Augustos missæ, quæ refertur actione quartâ sexti Concilij Oecumenici, Constantinopoli eodem anno 10CLXXX mense Nouembri inchoati. Sed ad Theodericum, quem constat anno 10CLXXIX Regem fuisse, redeamus.

Regno igitur ad eum post Childerici cædem delato, Austrasij Chlodouem Chlotharij III creditum filium, ut diximus ex Vitâ S. Leodegarij, in Regem assumpserunt, afferentes cum sacramento Theodericum mortuum esse. Tunc S. Leodegarius, quod huic Chlodoueo, ut præscripserat Ebroinus, nollet promittere fidem, captus atque euulsis oculis abductus est, & inediâ aliquamdiu in siluis cruciatus; ac postea in ædibus Waymeri, Ducis cuiusdam Campaniæ, qui ad hoc malum perpetrandum cum Didone altero Ebroini Consiliario è finibus Austri, siue Austrasiæ, missus fuerat, detentus. Interim Ebroinus, reiecto Chlodoueo illo supposito, in gratiam Theoderici Regis restitutus, dignitatem
 Maioris-

Maioris-Domus adhuc anno 10CLXXIX, vt ex Malmesburiensi constat, recepit. At DAGOBERTO ad regnum Austrasiæ anno sequente 10CLXXXeuecto, Waymerus (cum S. Leodegario) in Neustriam ad Ebroinum fugit, ac *per huius fraudem in Episcopum promotus, in eius indignationem dein incurrit: multis flagellis cæsus, turpissimeq; vt decebat proditorem, condemnatus, laqueo suspensus est. . . S. Leodegarium in quoddam perduxerunt cænobium: in quo per annos circiter duos latuisse tradit Vrsinus, ad annum scilicet 10CLXXXII, quando iussu Ebroini oblatus Regi, opprobriis contumeliisque affectus, linguâ etiam exactâ, traditus est S. VVaningo, in cuius monasterio Fiscano per biennium ferè in Dei laudibus resedit ad annum usque 10CLXXXIV. Quo tempore ei ad Concilium ab Episcopis in Villâ regiâ habitum euocato, ingredi non licuit, sed seorsim à Rege in speciem examinatus, eius atque Ebroini sententiâ capite plexus est die II Octobris, vti gemina vitæ eius historia exactè tradit; altera Episcopo Augustodunensi Ermenario eius successori dicata, altera auctore Vrsino inscripta Ansoaldo Pictauorum Episcopo, in Didonis eius patruî locum substituto. En quinquennium primum regni Theoderici. Sirmondus tomo I Conciliorum Galliæ partem dicti Concilij in Villâ regiâ habiti edidit, prænotato sequenti anno Christi 10CLXXXV, vt mirum sit ab eodem addi annum tum fuisse Theoderici Regis xviii. Eadem Petauij sententia est par. 1 Rationarij temporum lib. 8 cap. 2, additque, *errare eos, qui S. Leodegarij necem in annum conferunt 10CLXXXII. Videtur potissimum confutari Bucherius, qui cum Sirmondo, ipsoque Petauio, Theodericum scripserat Childerico successisse anno 10CLXVII, & consequenter S. Leodegarium, vti Acta eius exigunt, post quinquennium elapsam anno 10CLXXII interfectum esse. Miræus in Chronico**

nico Belgico dubius hæret, & bis necem Leodegarij annotat, anno scilicet 10CLXXII cum Bucherio, & anno 10CLXXXV cum alijs, additâ excufatione ob magnam inter chronographos controuerfiam: quæ principijs benè examinatis nulla apparet.

Anno dein 10CLXXXVII mortuis & Vulfoaldo Maiore-Domus apud Auftrofios, & horum Rege DAGOBERTO, Duces Pippinus Herftallus & Martinus à Theoderico Rege & Ebroino, vti diximus, prælio victi funt. Tunc Martinus Dux Lugduno Clauato, quò fugerat, ad Ebroinum euocatus, contra datam fidem cùm focijs omnibus interfectus eft. Ebroinus eâ victoriâ insolenter elatus, dum Francos crudeliùs opprimit, à quodam Hermenfrido confoffus eft, eodem anno 10CLXXXVII ad finem vergente, aut certè initio fequentis, *transacto* post necem S. Leodegarij *trium annorum fpatio*, vti in vtrifque Actis legitur. Postquàm Ebroinus viuendi finem fecit, Epifcopi in Palatio congregati, de corpore S. Leodegarij multis miraculis claro difceptarunt, Ermenarius Auguftodunenfis, Anfoaldus Pictauienfis, & S. Vindicianus Cameracenfis & Atrebatenfis. Lite per fortem inter Miflarum folennia diremptâ, auectum eft facrum corpus è diœcefi Atrebatenfi Pictauium, & in vicino monafterio S. Maxentij *medio Martio mense* depositum. Cuius Translationis folennitas ad xvi Martij in nonnullis Martyrologiis annotatur, contigitque anno 10CLXXXVIII.

In locum Ebroini fuffecit Warado, feu Waratto, Maior-Domus, ac mox datis obfidibus inter hunc & Pippinum pax firmata. Sed Waradone à filio Giflemaro fupplantato refufcitæ discordiæ funt, bellumque ciuile recrudit, *quamp plurimis nobilibus viris Pippini Ducis fraudulenter ad castrum Manucum*, quod Namurcum interpretantur, *occifis*. Quæ eodem

dem anno 10CLXXXVIII facta arbitramur. Non diu p̄st Gillemarus, s̄pius à S. Audoëno Episcopo Rotomagensi frustra monitus, morte peruicaciam luit, & Warado pater priorem dignitatem recepit. Tunc, vt concordiaë auctor fieret, Coloniam profectus est S. Audoënus, ac pace stabilitâ, ad Regem Theodericum ac Waradonem regressus, in villâ regiâ Clypiaco prope Parisios ex hac vitâ ad præmium meritorum migravit die XXIV Augusti anno 10CLXXXIX. Quem obitus illius annum infrâ lib. 4 firmabimus: reliqua constant ex eius Vitâ, & Historiâ iussu Childebrandi scriptâ apud Fredegarium cap. 97, 98 & 99. Quæ omnia simul collata chronologicam nostram computationem roborant, vtque anni Theoderici ac DAGOBERTI, quos statuimus, præclare quadrent, efficiunt.

Prætereà *S. Vindicianus Episcopus Cameracensis*, apud Baldericum lib. I Chronici Cameracensis cap. 25, *super res Atrebatensis Ecclesie à Ioanne Papâ confirmari priuilegium curauit, datum VIII Idus Maij anno VII regni Theoderici*. Est is Ioannes V die XXII Iulij anni 10CLXXXV electus, anno sequenti 11 Augusti vitâ functus: quo illud priuilegium necessariò datum est, & nostrum calculum egregiè confirmat. Sirmondus in Notis ad Synodum Rotomagensem & Petauius par. 1 lib. 8 cap 2, & par. 2 lib. 4 c. 17, ob *Indictionē II* huic priuilegio additam, asserunt annum Christi indicari 10CLXXIV. Verum tum præerat Ecclesie Adeodatus Papa, inter quem & Ioannem eam rexerūt Domnus I, Agatho, Leo II & Benedictus II, cui Ioannes V successit. Imò S. Autbertus Episcopus Cameracensis tum etiam viuebat, anno 10CLXXV die XIII Decembris mortuus, cui anno sequenti, vt suprâ ostensum, successit *S. Vindicianus*. Indictio ergo aut XIV reponenda, aut tamquam à posteris intrusa expungenda, cum subscriptione

ne Leodegarij iam antè interempti. An etiam tum Austregifilus Bituricensis vltra sexaginta annos mortuus reuixerit, aliufue eius nominis subscripferit, ipse Baldericus viderit. Simili modo corrui alterum argumentum Sirmondi ad dictam Synodum Rotomagensem relatum: quia nimirum Priuilegium immunitatis à S. Vindiciano Episcopo datum monasterio Vedaftino dicitur *Kalendis Maij anno VII Theoderici Regis, Indictione quoque II, quasi inde inferretur annus Christi 106LXXIV.* Sed S. Vindicianus, à quo potiffimum illud monasterium extractum est, necdum eo anno Episcopus erat. Ipsi prætereà priuilegio, quod inter Diplomata Belgica edidit Miræus cap. 5, ineptè quædam adiecta: subscribunt enim SS. Austregifilus, Eligius, Audomarus, & Faro Episcopi, ac Wandregifilus Abbas, omnes ante Theoderici regnum vitâ functi. De Synodo Rotomagensi agemus lib. 4.

XVII

Regnum Austrasianum DAGOBERTI II probatum ex diplomate Theoderici Regis Stabulao & Malmundario dato. Horum sub utroque Rege Abbas S. Goduinus. Obitus Theoderici Regis.

PROsequimur reliqua Theoderici Regis gesta, è quibus & regnum DAGOBERTO asserimus, & hætenùs positam chronotaxin firmamus. Mortuo XXIV Augusti ann. 106LXXXIX S. Audoëno, erat Major-Domus antè memoratus
Warado,